

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกคือดวงวิญญาณ เริ่มงานได้ก็ตามในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ แล้วลูกจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อ และแล้วจะไม่มีการทำบาปใด

คำถาม: ความเพียรพยายามใดที่ลูกแต่ละคนต้องทำเพื่อที่จะไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรม? อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของการเข้าไปใกล้สภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก?

คำตอบ: ในการที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม จงทำความเพียรพยายามเพื่อจะควบคุมอวัยวะทางร่างกายของลูกด้วยพลังโยคะ ผักผ่อน: ฉันท, ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน, คือลูกของพ่อผู้ไม่มีตัวตน ความเพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือ การที่อวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของลูกนั้นจะกลับมาปราศจากกิเลส ยิ่งลูกเข้าไปใกล้สภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกมากเพียงไร ทุกอวัยวะของลูกก็จะกลับมาเยือกเย็นและมีกลิ่นหอมมากเท่านั้น กลิ่นเหม็นของกิเลสจากอวัยวะเหล่านั้นจะได้รับการขจัดทิ้งไปและลูกจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความสุหนือประสาทสัมผัส

โอมชานติ พระเจ้าชีวาพูด ลูกๆ นั้นไม่ต้องได้รับการบอกว่าท่านพูดกับใคร ลูกๆ รู้ว่าชีพบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ และดังนั้นอย่างแน่อนที่ท่านจะพูดกับดวงวิญญาณ ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก ด้วยการใช้คำว่า “บาบา” ลูกก็เข้าใจว่าสิ่งนั้นอ้างอิงถึงบาบา, ดวงวิญญาณสูงสุด มนุษย์ทั้งหมดนั้นอ้างอิงถึงดวงวิญญาณสูงสุดนั้นว่าเป็นพ่อ บาบาอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด ก่อนอื่นลูกต้องทำให้ประเด็นนี้มั่นคง คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และมีศรัทธาที่มั่นคงอย่างยิ่งในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณต้องเข้าถึงสิ่งที่พ่อพูดกับพวกเขา ความรู้ที่อยู่ในดวงวิญญาณสูงสุดต้องเข้าไปในลูกๆ ดวงวิญญาณเช่นกัน และแล้วลูกต้องถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ผู้อื่นด้วยปากของลูก ไม่ว่าลูกนั้นจะศึกษาเล่าเรียนอะไรก็ตาม ก็เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน เมื่อดวงวิญญาณจากร่าง เขาก็ไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน ฯลฯ ดวงวิญญาณก็นำสันสการ์ของเขาและไปและนั่งอยู่ในร่างต่อไปของเขา ดังนั้น, อันดับแรก, ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณอย่างมั่นคง เวลานั้นลูกต้องละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างเป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและดวงวิญญาณที่เข้าถึง เมื่อไม่มีดวงวิญญาณใดอยู่ในร่าง ร่างกายก็ไม่สามารถแม้แต่จะเคลื่อนไหวได้ เวลานั้นลูกๆ ต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่าดวงวิญญาณสูงสุดกำลังให้ความรู้แก่ลูกดวงวิญญาณ ลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกคือดวงวิญญาณที่กำลังรับฟังด้วยร่างกาย และดวงวิญญาณสูงสุดนั้นกำลังพูดผ่านร่างกาย, เพราะลูกจดจำร่างกายเท่านั้น ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าสันสการ์ที่ดีและไม่ดีนั้นบรรจุอยู่ในดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยและพูดเรื่องราวที่สกปรกด้วยอวัยวะทางร่างกาย เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขาด้วยอวัยวะเหล่านี้ ก่อนอื่นโดยแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ พ่อสอนดวงวิญญาณและแล้วดวงวิญญาณก็นำความรู้นี้กลับไปกับพวกเขา เช่นที่ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ที่นั่นด้วยความรู้, ในทำนองเดียวกัน, ลูกๆ ดวงวิญญาณก็นำความรู้นี้ไปกับลูก พ่อพาลูกๆ กลับบ้านด้วยความรู้นี้ และแล้วลูกๆ ดวงวิญญาณต้องลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก บทบาทของลูกคือการมีประสบการณ์ของผลรางวัลในโลกใหม่ แต่ลูกลืมความรู้ ลูกต้องเข้าถึงทั้งหมดนี้อย่างดี มาก ก่อนอื่นใด ลูกต้องทำให้สิ่งนี้มั่นคงอย่างที่สุดว่าลูกคือดวงวิญญาณ มีลูกๆ มากมายที่ลืมสิ่งนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมายกับตนเอง ลูกไม่สามารถจะกลายเป็นนายของโลกโดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม เพราะความรู้ใหม่, ลูกจึงลืมประเด็นเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก เมื่อลูกลืมว่าลูกคือดวงวิญญาณ และอยู่อย่างสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง ลูกจะไม่มีวันทำบาปด้วยการมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไปและแล้วก็จะไม่มีการทำบาปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ดังนั้นจึงมีศรัทธาที่มั่นคงว่าเป็นลูกๆ ดวงวิญญาณ, และไม่ใช่ร่างกาย, ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียน ก่อนหน้านั้นลูกเคยได้รับการกำหนดจากผู้ที่มีตัวตน ในเวลานั้นลูกกำลังได้รับศรัทธาจากพ่อ นี่คือความรู้ที่ใหม่อย่างแท้จริงสำหรับโลกใหม่ ลูกทั้งหมดจะกลับมาใหม่ ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องอยู่อย่างสับสนในสิ่งนี้ ลูกได้เปลี่ยนจากเก่าเป็นใหม่และจากใหม่เป็นเก่ามานับครั้งไม่ถ้วน ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่ดีมาก ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังกระทำกรรมด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก แม้แต่เมื่อลูกอยู่ที่สำนักงานของลูก ฯลฯ, หากลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และเฝ้าแต่กระทำกรรมด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก, อย่างแน่นอนที่ลูกจะสามารถจดจำพ่อผู้สอนลูกได้ เป็นดวงวิญญาณที่จดจำพ่อ ก่อนหน้านั้น, แม้ว่าลูกเคยพูดว่าลูกจดจำพระเจ้า ลูกจดจำผู้ที่ไม่มีตัวตน ขณะที่คิดว่าตนเองนั้นมีตัวตน ลูกไม่เคยคิดว่าตนเองไม่มีตัวตนขณะที่จดจำผู้ไม่มีตัวตน เวลานั้นลูกต้องคิดว่าลูกนั้นไม่มีตัวตนและจดจำพ่อผู้ไม่มีตัวตน นี่คือประเด็นที่ต้องมีการไตร่ตรองอย่างดีมาก แม้ว่าบางจะเขียนว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลา 2 ชั่วโมง และบางก็พูดว่าพวกเขาจดจำชีพบาบาอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีใครสามารถจะมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอได้ หากลูกทำได้ ลูกก็จะได้ไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมแล้วก่อนหน้านี้แล้ว เพียงหลังจากที่ได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเท่านั้นที่ลูกจะสามารถไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ในสภาพนั้นอวัยวะทางร่างกายที่มีกิเลสทั้งหมดนั้นจะอยู่ภายใต้การควบคุม ในยุคทองอวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของลูกนั้นจะอยู่อย่างปราศจากกิเลส ทุกอวัยวะของลูกจะเต็มไปด้วยกลิ่นหอม ในเวลานี้อวัยวะทาง

ร่างกายนั้นสกปรกและมีแต่กลิ่นเหม็น ค่ายก่องของยุคทองนั้นน่ารักอย่างยิ่ง สิ่งนั้นเรียกว่าสวรรค์, โลกใหม่, ดินแดนสีขาวดี รูปลักษณะและมกฏ ฯลฯ ที่คงอยู่ที่นั่นก็ไม่สามารถจะสร้างขึ้นได้โดยผู้ใดที่นี่ ถึงแม้ว่าลูกจะเข้ามาและเห็นสิ่งเหล่านั้น ลูกก็ไม่สามารถสร้างสิ่งเหล่านั้นที่นี่ได้ มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น ดังนั้นเวลานี้ลูกๆ ต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงอย่างมาก สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างยิ่ง ขณะที่จดจำบาบา, ลูกก็จะไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก และอวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของลูกจะกลับมาเยือกเย็น ทุกอวัยวะจะมีแต่กลิ่นหอมและไม่มีกลิ่นเหม็นใดหลงเหลืออยู่ ในเวลานี้มีกลิ่นเหม็นในทุกอวัยวะทางร่างกาย ร่างกายนี้ไม่มีประโยชน์ใด ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ ร่างของลูกไม่สามารถจะกลับมาบริสุทธิ์ได้ สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อลูกได้รับร่างใหม่เท่านั้น ค่ายก่องที่ว่า “มีกลิ่นหอมในทุกอวัยวะ” ก็อ้างอิงถึงเหล่าเทพ ลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างใหญ่หลวง พ่อได้มาแล้วและดังนั้นปรารถนาของความสุขของลูกควรสูงขึ้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย คำพูดของกิตะนั้นชัดเจนอย่างยิ่ง บาบาได้พูดด้วยเช่นกันว่า: ผู้ทำบคติของพ่อ และผู้ที่ศึกษาที่ตะนอยอย่างแน่อนที่จะเป็นผู้เลือกโลกฤๅษณะ เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: จงถ่ายทอดสิ่งนี้แก่ผู้กราบไหว้บูชาเหล่าเทพเช่นกัน ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวาและแล้วก็พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! แม้ว่าพวกเขาได้ประณามท่าน พวกเขาเข้าไปที่วัดทุกวัน ผู้คนมากมายไปที่วัดของชีวา พวกเขาได้บันไดที่สูงชันอย่างยิ่งจนถึงจุดยอดสุด วัดของชีวาก็มีการสร้างไว้ที่จุดสูงสุด ชีพบาบาและแสดงให้เห็นถึงรูปภาพของบันได ชื่อของท่านนั้นสูงสุดและสถานที่ที่อยู่อาศัยของท่านนั้นก็สูงสุดเช่นกัน ผู้คนก็ขึ้นไปสูงมาก มีวัดที่สร้างให้แก่ชีวาที่บาดรินาถและอมานาถ ท่านยกกระต๊อบพวกเราและดังนั้นพวกเขาจึงได้สร้างวัดแก่ท่านที่อยู่สูงขึ้นไป ที่นี้วัดกูรูสิกขานั้นก็สร้างอยู่บนภูเขาสูง พ่อสูงสุดนั่งที่นี่และสอนลูก ไม่มีใครอื่นในโลกรู้ว่าชีพบาบาและสอนลูก พวกเขาพูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้าลูก จะมีใครอื่นนอกเหนือจากพ่อที่จะพูดว่า: “นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก?” เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกสิ่งนี้แก่ลูกๆ ลูกรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนาของสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีต และบอกลูกถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในเวลาต่อมา นี่ก็เรียกว่าเป็นเรื่องเล่าด้วยเช่นกัน พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดนั้นกำลังบอกเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่แก่ลูก เรื่องราวนี้จะทำให้ลูกสูงส่งอย่างยิ่ง ลูกควรจะจดจำเรื่องราวนี้เสมอและถ่ายทอดแก่ผู้อื่นมากมายเช่นกัน ลูกสร้างพิพิธภัณฑ์และนิทรรศการเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านั้น 5000 ปีที่แล้วเคยมีเพียงบาร์ดและเหล่าเทพก็เคยปกครองที่นั่น นี่คือนิทานที่แท้จริงซึ่งไม่มีใครอื่นสามารถบอกลูก นี่คือนิทานที่แท้จริงที่ซึ่งพ่อ, เมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้, อธิบายแก่ลูก และลูกกลายเป็นเทพด้วยสิ่งนั้น ความบริสุทธิ์คือสิ่งหลักในสิ่งนี้ หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็ไม่สามารถที่จะเข้าถึงได้ จำเป็นต้องมีไททองคำที่จะเก็บน้ำมันราชสีห์ เพียงเท่านั้นที่การเข้าถึงจะสามารถเกิดขึ้นได้ หูของลูกเป็นเหมือนกับไทหูนั้นควรจะเป็นเหมือนกับไททองคำ ในปัจจุบัน หูนั้นเป็นหิน การเข้าถึงสามารถจะเกิดขึ้นเมื่อหูเหล่านั้นกลายเป็นทอง ลูกต้องรับฟังด้วยความใส่ใจอย่างยิ่งและเข้าถึงสิ่งนั้น เรื่องราวนี้ง่ายดายและได้มีการเขียนไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นก็ถ่ายทอดเรื่องราวและหารายได้ พวกเขาหารายได้ของพวกเขาจากผู้รับฟังเรื่องราวนี้ ที่นี้ลูกมีรายได้เช่นกัน รายได้ทั้งสองประเภทดำเนินไปในเวลาเดียวกัน ทั้งสองนั้นคือธุรกิจ ลูกกำลังได้รับการสอนด้วยเช่นกัน ท่านพูดว่า: จงอยู่อย่างมานะมานะบาฟ! กลับมาบริสุทธิ์! ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น และไม่มีใครคงอยู่ในสภาพของมานะมานะบาฟ ไม่มีมนุษย์ใดที่นี่ที่สามารถที่จะบริสุทธิ์เพราะสิ่งสร้างที่นี้เป็นไปด้วยความไม่บริสุทธิ์ อาณาจักรของราวันต้องดำเนินไปจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก และลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานั้น เหล่าเทพ, ไม่ใช่มนุษย์, ที่กล่าวได้ว่าบริสุทธิ์ ชันยาสซิกเป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน แต่ศาสนาของพวกเขาคือหนทางของสันโดษ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เคยมีอาณาจักรของหนทางครอบครัวในบาร์ดเสมอ ลูกไม่ได้มีสายใยใด ๆ กับผู้คนในหนทางสันโดษ ที่นี้ทั้งสามและภรรยาต้องกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อทั้งสองล่อนนั้นเคลื่อนไปด้วยกัน, นั่นก็เป็นสิ่งดี, ไม่เช่นนั้นแล้ว, ก็จะมีการทะเลาะเบาะแว้ง มีการทะเลาะเบาะแว้งเนื่องจากความบริสุทธิ์ ลูกจะไม่เคยได้ยินการทะเลาะเบาะแว้งใดๆ เนื่องจากความบริสุทธิ์ในชุมชนทางจิตอื่นใด การทะเลาะนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อพอมมา ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเคยพูดหรือว่าผู้ที่ไร้เดียงสาจะถูกทำร้าย? ที่นี้, ลูกสาวนั้นก็ร้องหา: บาบา, ได้โปรดปกป้องพวกเราเถิด! พ่อก็ถามด้วยเช่นกัน: ลูกไม่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ใช่หรือไม่? ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกตกลงไปอย่างสมบูรณ์ เป็นกิเลสของตัณหาราคะนี้ที่ทำให้ทุกคนไม่มีค่า แม้เพียงหนึ่งสตางค์ พ่อพูดว่า: ลูกได้เคยอยู่ในโรงค้าประเวณีมาถึง 63 ชาติเกิด ในเวลานี้จึงกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่วัดของชีวา จึงกลับมาบริสุทธิ์เพียงในชาติเกิดเดียวนี้เท่านั้น จดจำชีพบาบาและลูกจะกลับไปสู่วัดของชีวา, สวรรค์ กระนั้นก็ตาม กิเลสของตัณหาราคะนั้นก็เต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง สิ่งนั้นรบกวนลูกอย่างมาก มีแรงดึงดูดอย่างมาก การดึงดูดนั้นต้องได้รับการขจัดออกไป เพราะลูกต้องกลับบ้าน อย่างแน่อนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ครูจะไม่เพียงแต่นั่งอยู่ที่นี้ตลอดเวลา การศึกษาเล่าเรียนจะ

คงอยู่ไปเพียงระยะเวลาอันสั้น บาบอบอกลูกว่านี่คือพาหนะของท่าน ท่านบอกลูกถึงอายุของพาหนะ พ่อพูดว่า: พ่อเป็นอมตะเสมอ ชื่อของพ่อคือเจ้าแห่งความเป็นอมตะ เป็นเพราะท่านไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิดที่ท่านนั้นจึงเรียกว่าเป็นเจ้าแห่งความเป็นอมตะ ท่านทำให้ลูกเป็นอมตะถึงครึ่งหนึ่งของวงจร แต่แม้กระนั้น ลูกก็ยังคงเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด ดังนั้นเวลานี้ลูกๆ ต้องกลับขึ้นไปสู่ เบื้องบน ลูกต้องหันใบหน้าของลูกไปในทิศทางนั้นและเท้าของลูกไปในอีกทิศทางหนึ่ง ดังนั้นแล้วเหตุใดลูกจึงควรหันใบหน้าของลูกไปในอีกทิศหนึ่ง (เข้าหาโลกเก่า) เล่า? บ้างก็พูดว่า: บาบานั้นได้ทำความผิดและใบหน้าของมันก็หันไปสู่อีกทิศทางหนึ่ง ดังนั้นนั้นหมายถึงลูกได้หันไปในทางที่ผิด ลูกลืมพ่อและได้อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่าง และดังนั้นลูกจึงได้หันไปในทางที่ผิด พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ลูกต้องไม่ร้องขอสิ่งใดจากพ่อ: ให้พลังกำลังแก่นั้น ให้พลังแก่นั้นเกิด! พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการ: ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นด้วยพลังโยคะ ลูกได้กลับมาบังคับอย่างยิ่งด้วยพลังโยคะที่ลูกจะไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใดจากใครถึง 21 ชาติเกิด ลูกได้รับอย่างมากมาจากพ่อ ลูกเข้าใจว่าบาบอดลใจให้ลูกหารายได้อย่างมาก ท่านพูดว่า: นำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการไป! ลักษณะและนารายณ์นั้นสูงส่งและแล้วลูกก็สามารถที่จะนำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการไปได้ หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ ลูกก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา อย่างแน่นอนที่จะต้องมีการสร้างปวงประชาด้วย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกก็จะมีพิภพอันอยู่ มากมายและลูกจะได้รับห่อประชุมและวิทยาลัยที่ใหญ่ที่ลูกจะสามารถรับใช้ได้ อย่างแน่นอนที่ลูกจะได้รับห่อประชุมด้วยเช่นกันที่ผู้คนนั้นสร้างขึ้นเพื่อทำพิธีแต่งงาน ลูกควรอธิบายว่า “พระเจ้าชีวาพูด:พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์อย่างมาก (เหล่าเทพ) และแล้วผู้ดูแลห่อประชุมก็จะให้ห่อประชุมของพวกเขากลับลูก บอกพวกเขา: พระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะทำให้ลูกได้รับความทุกข์ ในเวลานี้จึงกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับห่อประชุมและแล้วก็จะมีคำกล่าวว่า: สายเกินไป! พ่อพูดว่า: พ่อจะไม่นำสิ่งใดไปจากลูกที่เปล่าประโยชน์ที่ต่อมาพ่อจะต้องให้การตอบแทน เศษสตางค์ของลูกๆ จะสร้างทะเลสาบ และทุกสิ่งของทุกคนอื่นก็จะกลายเป็นผงธุลี พ่อคือเจ้าของโรงรับจำนำ ช่างทอง คนซักผ้าและช่างฝีมือที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อัจจะถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังด้วยความใส่ใจกับเรื่องราวที่แท้จริงที่พ่อบอกลูกและเข้าถึงถึงนั้น อย่าได้ร้องขอสิ่งใดจากพ่อ สะสมรายได้เพื่อตนเองถึง 21 ชาติเกิด
2. ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงสิ้นแรงดึงดูดของร่างกายด้วยพลังโยคะ ทำให้อวัยวะทางร่างกายของลูกเยือกเย็น ทำความเพียรพยายามเพื่อละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง

พร: ขอให้ลูกเป็นเจ้ามหาสมุทรแห่งความรักผู้เปลี่ยนหินเป็นน้ำด้วยธรรมชาตินิสัยของชีวิตบราห์มินที่เป็นธรรมชาติ ผู้คนในโลกพูดว่าความรักหลอมละลายหินเป็นน้ำ ในทำนองเดียวกัน ธรรมชาตินิสัยของลูกๆบราห์มินที่เป็นธรรมชาติคือการกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรัก ลูกมีพลังของความรักที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และความรักของพระเจ้าที่ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติหลายรูปแบบต่างๆ เช่นที่มหาสมุทรแห่งความรักได้ทำให้ลูกเป็นของท่านด้วยธรรมชาติที่คงอยู่ตลอดไปของรูปของความรัก ในทำนองเดียวกัน ลูกก็ต้องกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรักและให้ความรักที่แท้จริงที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน แก่ดวงวิญญาณของโลกและธรรมชาติของพวกเขาจะได้รับการเปลี่ยนแปลง

คติพจน์: เก็บรักษาคุณสมบัติพิเศษของลูกไว้ในการตระหนักรู้ของลูก และใช้สิ่งเหล่านั้นสำหรับงานรับใช้และลูกจะเฝ้าแต่ไพบินในสภาพที่ไพบิน

*** โอม ชานติ ***